

Verslag 9

Onze eerste nacht hier leert ons dat we in een flat zitten en dat we luidruchtige burens hebben. Maar het voelt honderd keer beter. De geluiden wennen wel, en zolang de adrenaline aanmaak maar normaal blijft is alles goed.

Ik slaap 's morgens nog wat uit. Vandaag gaan we alles weer inruimen, maar eerst een ontbijt met uitzicht. Als ik even alleen thuis ben, wordt er op de deur geklopt. Het is de huisbaas, ik kan hem alleen niet binnen laten want de deur is op slot en ik heb geen idee waar de reserve sleutels liggen. Al roept hij nog zo lief (in het begin) dat hij niets komt stelen, hij moet z'n praatje door een gesloten deur doen. Of wij een zekere Dror kennen? Ja wel. Of wij hem dan willen bellen? Eigenlijk niet, maar okee. Ik noteer netjes het nummer (het is dus echt "onze" Dror). Nu heb ik de mazzel dat onze telefoon nog op het oude adres staat en we op de flat sowieso nog geen aansluiting hebben. Dat bellen komt vanmiddag wel.

Als we bij Hari Naftali de laatste spullen in de auto hebben staan, belt Henk naar Dror en ik breng een reserve sleutel naar Pazit de buurvrouw. De andere reserve sleutels en de sleutels van de safe room doen we in de keukenlade. Pazit neemt de sleutel aan en we kletsen nog even. Ik vertel haar dat op nummer 18 nu alles leeg is en dat Dror nu van ons vertrek weet. Als ik terugloop hoor ik dat Henk nog steeds met Dror in de weer is. Dror is laaiend, het is te veel eer voor hem om er verder op in te gaan dus daar laat ik het maar bij. Henk sluit het gesprek netjes af (is niet gek te krijgen!) maar haalt daarna met veel verve de telefoonstekker uit het contact. Zo, einde oefening. Binnen een paar dagen krijgen we een nieuw nummer op ons nieuwe adres en dan zoals wij het willen, met caller ID, etc.

Later blijkt dat Dror als een idioot in Eilat is gaan rondbellen, op zoek naar ons. Over paranoia gesproken.

Er moet in de flat wel het een en ander opgeknapt worden, allerlei kleine dingen (losse tegels, verdwenen deurklink, verdwenen airco-filter, etc) maar toch. En we weten niet hoe aan warm water te komen en gas om te koken. Het bezoek van de eerste klusjesman is hoopvol. Er zijn dus TWEE schakelaars voor de boiler, de ene bij de boiler en dus zelf gevonden, de andere naast de deur van de gastenbadkamer, je moet het maar net weten! Hij maakt een lijstje van alle klusjes en ik meen te begrijpen dat er iemand anders komt om ze uit te voeren (hij spreekt geen Engels). We hebben zelf ook nog wat klusjes voor eigen rekening en die worden ook genoteerd. In de avond komt de tweede klusjesman, hij komt alleen voor het boren van de gaten voor de drie plafondventilatoren, ook goed. We willen een ventilator in de slaapkamer, in de werkkamer en op het balkon. Hij gaat als malle Pietje uit Zwiebertje te keer, binnen een paar minuten is het overal een puinhoop. Boort gaten alsof de Statendam er aan vast moet, maar je kunt er zelfs geen watje aanhangen. Henk laat hem geen seconde uit zicht. Bij het boren mogen we niet met de stofzuiger paraat staan en ik ben nog zo gek dat ik dat pik ook. Ben blij dat Brad, de schoonmaker dit niet ziet, het is overal stofhappen! De gaten in de werkkamer en op het balkon zijn okay, in de slaapkamer wil het niet lukken. Nu hadden we na de montage van de twee planken in de werkkamer al het licht moeten zien, maar ja, we zouden gemakkelijker worden, toch? Hij kan het verder niet oplossen maar komt morgen om 18.00u terug!

Weer een dag verder. Ik ga vandaag naar de plaatselijke Eneco om de elektriciteit op het oude adres weer op Dror zijn naam te zetten en af te rekenen. En direct alles voor de flat administratief te regelen. Voor Hari Naftali heb ik twee keuzes; A. alles laten zoals het is, geduldig afwachten tot een nieuwe huurder zich meldt en dan maar hopen dat of Dror of de nieuwe huurder de kosten die in de tussentijd zijn gemaakt wil betalen, zo niet dan moeten wij dit betalen en B. de elektriciteit semi afsluiten voor de huiseigenaar die dan een dag de tijd heeft om dit telefonisch (en kostenloos) weer door te starten en voor ons compleet af te sluiten door tot op huidige dag de kosten te betalen zonder naheffing. De baliemedewerker raadt mij met klem het laatste aan, en dat doe ik dan ook. Voor de flat wordt een nieuw contract afgesloten, ik weet nu in ieder geval waar ik op moet letten.

Weer thuis, draaien we een e-mail in elkaar voor Dror, we vinden dat hij dit wel moet weten natuurlijk. We schrijven hem ook dat we al onze spullen weg gehaald hebben en doen een voorstel over de resterende huur. Volgens de makelaar kan de cottage binnen enkele dagen weer verhuurd zijn, zien wij iets terug van ons geld en Dror maakt dan geen verlies. Om geen tijd te verliezen laat ik hem telefonisch weten wat ik gedaan heb en dat hij per e-mail kan lezen wie hij precies moet bellen om extra problemen te voorkomen.

's Avonds loop ik naar Hari Naftali om de postbus te controleren (dat sleuteltje hebben we nog). Het is ons inmiddels bekend dat er een zakelijk pakje onderweg is en dat hebben we natuurlijk wel nodig. In de bus zit niets. Gelukkig hebben we nog een huissleutel, misschien hebben de burens het aangenomen en binnen gezet. Verrassing! Er zit een ander slot op de deur. Dat is fraai, wel nog de huur betalen, de burens een sleutel geven (Dror kan er dus in) en dan stiekem het slot veranderen. In weze heeft hij dus in laten breken! Dat is ook te zien aan de schade aan de lamellen voor. We sturen maar weer een e-mail met de bovenstaande bevinding en verzoeken hem het slot terug te veranderen voor zolang wij officieel de huurders zijn.

Dan komt malle Pietje, met een collega want hij heeft zelf z'n hand bezeerd. Eigenlijk komt hij alleen vertellen dat zij morgen samen terugkomen om de klusjes af te maken. Ik ben toch al 'in the mood' dus dit kan er ook nog wel bij. Er volgt een verhitte woordenstrijd in het Engels, Ivriet en Nederlands. We blijven niet nog een dag in de zooi zitten; nu de klusjes af maken en snel. Dan komt het voorstel dat ze dit vanavond om 22.00u komen doen. Geen goed idee, zeker niet met kleine kinderen als bovenbuurtjes. Na wat geharrewar is het maspiek!, oftewel genoeg! Opzouten en snel een beetje. We zullen het leren. Nu maken we het zelf af, Henk haalt spullen en op onze manier hangen we de plafondventilatoren op, lekker mutsig met stofzuiger en nu kan de Statendam er wel aan vastmeren (wel twee ook). We ruimen de troep op, maken het bed weer in orde.

Als cadeautje hebben we een prachtig zicht op de maansverduistering, nog nooit een gezien en dan een op de eerste rij! Puur genieten. Als we uiteindelijk gaan slapen liggen we te genieten van het zacht snorrende briesje boven ons.